

УДК 352:351.9

УПРАВЛІННЯ КОНФЛІКТОМ ІНТЕРЕСІВ В ОРГАНАХ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ

Автор – Поліна Богатирьова¹, студ. гр. ПУА-19

Науковий керівник – доц. кафедри міжнародної економіки публічного управління і адміністрування Олена Кахович²

¹lina13690@gmail.com, ²kakhovych.elena@pdaba.edu.ua

Придніпровська державна академія будівництва та архітектури

Управління конфліктом інтересів в органах державної влади є завданням, яке має на меті забезпечити нейтральність та об'єктивність дій державних службовців та органів влади. Для цього необхідно встановити ефективні механізми контролю та запобігання конфліктам інтересів.

Одним із окремих елементів управління конфліктом інтересів є визначення самого поняття конфлікту інтересів. Конфлікт інтересів спостерігається тоді, коли інтереси особи, яка займає певну посаду, стикаються з інтересами держави, інших осіб чи колективу. Такий конфлікт може вплинути на прийняття об'єктивних рішень та нейтральність службовця. Конфлікт інтересів може мати місце не лише тоді, коли зазначена суперечність вже фактично вплинула на об'єктивність або неупередженість прийняття рішень (вчинення або невчинення дій), а й тоді, коли вона потенційно може вплинути на них. Як видно з наведеного поняття «конфлікт інтересів», особистий інтерес може носити як майновий, так і немайновий характер. Крім того, конфлікт інтересів має місце й тоді, коли йдеться про суперечність особистого інтересу близької особи посадовця з його службовими повноваженнями. Майновий інтерес передбачає інтерес щодо збереження або збільшення обсягу, якості нерухомого та рухомого майна особи чи близьких їй осіб, немайновий інтерес – інтерес, спрямований на задоволення особистих фізіологічних, духовних, моральних, культурних, соціальних чи інших нематеріальних потреб [3].

Комплекс правових проблем, пов'язаних із причинами та умовами порушень, службовця правил службової поведінки, їх профілактикою та застосуванням відповідних правових заходів для вирішення інцидентів, охоплюється поняттям «конфлікт інтересів».

Конфлікт інтересів, як і широко поширена корупція загалом, здебільшого є наслідком недосконалістю законодавства про державну службу та неадекватністю його застосування на практиці.

Державні службовці та посадові особи не зацікавлені у розголошенні конфліктних ситуацій з боку інтересів, оскільки це матиме негативні

наслідки не лише для їх особистих інтересів, а й для іміджу органу місцевого самоврядування. Глибина такого конфлікту залежить не лише від особистих якостей службовців, що визначають мотивацію корисливої поведінки службовця, а й від ряду факторів, серед яких провідне місце займають правові, організаційні та моральні «пороки» на службі.

Основним наслідком конфлікту інтересів є погіршення якості виконання посадових функцій, зниження значимості різноманітних громадських сфер, ігнорування громадських інтересів. Попередження конфлікту інтересів сприяє якісному здійсненню повноважень.

Органи державної влади мають розробляти та впроваджувати політику щодо управління конфліктом інтересів. Для цього можуть бути використані різні інструменти, такі як: етичні кодекси, декларування майнового стану та інтересів, обмеження дій на посаді, розробка механізмів контролю та ін.

Важливо також застосувати та забезпечити ефективний механізм конфлікту інтересів. Для цього можуть бути використані різні методи, такі як моніторинг діяльності служби, регулярні перевірки, звернення громадян, контроль відкритості та доступності інформації [2].

Управління конфліктом інтересів в органах місцевого самоврядування в Україні є сферою, яка потребує вдосконалення.

В останні роки були випадки, коли конфлікт інтересів підірвав добросовісність та ефективність місцевого самоврядування, що призводило до громадської недовіри та невдоволення. Для вирішення цієї проблеми можна ввести такі вдосконалення в управління конфліктом інтересів в органах місцевого самоврядування в Україні:

- Підвищити прозорість процесу прийняття рішень. Від органів місцевого самоврядування слід вимагати розкривати будь-які потенційні конфлікти інтересів, перш ніж приймати рішення або вживати дій, які можуть сприйматися як вигідні їм або членам їхніх сімей. Це має включати розкриття будь-яких особистих або фінансових інтересів, які можуть вплинути на прийняття рішень.

- Посилити норми щодо визначення та врегулювання конфлікту інтересів [1]. Існуючі норми щодо конфлікту інтересів необхідно посилити, щоб забезпечити відповідальність посадових осіб місцевого самоврядування за свої дії. Це також має включати покарання за приховування конфлікту інтересів.

Список використаних джерел

1. Засади державної антикорупційної політики в Україні (Антикорупційна стратегія) на 2020–2024 роки. URL: <https://nazk.gov.ua/wp-content/uploads/2020/09/Antykoruptsijna-strategiya-na-2020-2024-roky-za-rezultatamy-publichnyh-obgovoren-16.09.2020.pdf>